

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiæ & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniæ, 1709

§.2. Peroratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](#)

tantam, ut peccatum expiet. Ad hoc in crucem agendum fuisse Deum, in infinitas clades hominem, etiam in hac vitâ. Incredibile odium Dei in peccatum audisti.

§. 2. *Peroratio.*

Quibus probè intellectis, èstne nunc hærendi locus? est gutta sanguinis? est sensus in venis, qui non stupore, formidinéque obrigescat? Quo non æstu rapi, in quam admirationem non venire debemus amentiæ, stuporis, furoris, hominum, horrificæ rerum ignorationis? Quid dicis de te ipso? ubi nunc es? quomodo non exclamas? O me miserum! quid egi! egóne? O infelicem! quàm immensum pondas malorum! quàm omni ex parte infinitum! quàm sine numero! quàm sine fine? & quorsum? momenti gratiâ? Credam hoc? ego unius horulæ causâ, quæ præteriit, quæ evanuit? quid dico? quæ nunquam præteribit, dum ero. Ego Christianus hoc feci? momentum æternitati prætuli? & quoties? & quàm diu? O stultum! ô amatem! ô furiosum! violata ergò, pessima data, funestata virginitas mea, amissa innocentia, pudor ereptus, Deus abjectus, perdita omnia? Quàm pauca dixi? Heu me, quid dicam? nesciebam ista? toties monitus à Deo: foris, intus, ubique. Ignorabam Christum? Re-

de me

DE TIMORE DOMINI.

37

demptorem, Creatorem, Servatorem? tot
eius beneficia, tot curas, tantam providen-
tiam, misericordiam tantam, & justitiam
tantam? an fulminantem in omnes justum-
que, putabam me unum præteriturum?
Quid dicam? quò me vertam? Ah! dilectissi-
me fili, quid? lacrymæ tuæ, suspiria, gemitus
quæruntur. Hic, hic. Ne longius abeas, in
hanc chartam effunde. Curre, festina, dum
tempus est. Ego te, per quicquid tuum est,
æternum, & caducum; quid ego? tuus, tuus
te Christus, tua salus, tua æternitas, tua om-
nia hoc petunt. Si te amas, si vitam hanc, si
salutem; age, quanto labore poteris, in-
concuſſo decreto exere vires mentis omnes,
ut horrorem, ut odium, ut iram, ut immor-
tales inimicitias concipias. Dic, dic: Veniant
catastæ, equulei, flagella, scorpii; non com-
mittam. Nunquam, in æternum non com-
mittam. Sit tibi hoc in mente, sit in corde, sit
in oculis, sit in lecto; sit in ludo, die nocte que
fixum, irrefixum, NON PECCARE, & si peccâ-
sti, peccato non inhærere. Fuge colubrium,
fuge mortem, fuge flamas: insequuntur,
instant, post tua terga; respice immensas, in-
finitas, æternas. Fuge, fuge, inquam. Sodoma
ardet & ardebit. Fuge in montes, fuge quò

B 7

non

non accedat hæc lues; fuge ocyūs, dum licet,
Citò, citò. Longè, longè.

§. 3. EFFATA.

Quid prodest homini , si mundum uni-
versum lucretur, animæ verò suæ detrimen-
tum patiatur? aut quam dabit homo com-
mutationem pro animâ suâ? CHRISTUS.

Ducunt in bonis dies suos , & in puncto
ad inferna descendunt. JOB.

Non est ludus hæc vita ; aut si est ludus
hæc vita, non est ludus & altera vita. CHRYS-
SOSTOMUS.

Nulla satís magna securitas , ubi pericli-
tatur Æternitas. GREGORIUS M.

Festinare debet unusquisque ad Deum
pœnitendo; ne, si dum potest, noluerit, cùm
tardè voluerit, non possit. ISIDORUS.

Qui pœnitenti veniam promisit, peccan-
ti diem crastinum non spoondit. AUGUST.

Fallax est hic mundus , finis dubius, exi-
tus horribilis, judex terribilis , pœna inter-
minabilis. CHRYSOST.

Quid stupemus? ubi sumus ? quis iste, qui
nos eludit, somnus? quæ est ista, quæ nos te-
net, lethalis oblivio ? Quare non cælo muta-
mus terram? quare non caducis emimus æ-
terna? quare non perituris manentia compa-
ramus ? CHRYSOL,

CON-